

РЕШЕНИЕ

№ 7710

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **485** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрисконсулт – пълномощник на Агенция "Пътна инфраструктура" срещу решение № 5178 от 12.11.2023г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 - ти състав, постановено по НАХД № 9893/2023г. С решението е отменен Електронен фиш № [ЕГН] от 24.06.2021г. на Агенция "Пътна инфраструктура", с който на „АТМИКС БЕТОН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. ал.3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание 187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП за незаплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 и чл.10б, ал.5 от ЗП.

В жалбата се развиват съображения за неправилно приложение на материалния закон. Оспорват се изводите на съда за допуснато противоречие с реда, предвиден в Регламент за изпълнение на ЕС 2020/204 при реализиране административнонаказателната отговорност на ответника, както и извода за несъразмерност на наложената глоба с тежестта на извършеното нарушение. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и да потвърди процесния Електронен фиш /ЕФ/.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата - „АТМИКС БЕТОН“ ЕООД е представил писмен отговор на касационната жалба, в който подробно излага съображения за правилността на обжалваното решение като навежда и доводи за неправилност на реда, по който е ангажирана отговорността му. В съдебно заседание се представлява от процесуален представител адв.И., преупълномощена от адв.Л..

Представителят на Софийска градска прокуратура намира решението на Софийски районен съд за валидно, допустимо и правилно.

Административен съд София - град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 27.04.2021г. в 05:44 часа с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закон за пътищата (ЗП), намиращо се на път А-6 км 50+427, че ППС е установено, че товарен автомобил влекач „М. ТГХ“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18 000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, с ремарке с общ брой оси 5, с технически допустима максимална маса на състава 40 000, се е движило по път А-6 км 50+427 с посока нарастващ километър, при липса на валидна маршрутна такса или валидна тол декларация за преминаването.

Районният съд е приел, че електронният фиш е издаден от компетентен орган, като не е установил нарушение на административно производствените правила, но е приел, че в случая е налице допуснато административно нарушение защото разпоредбите на чл. 187а, ал.2, вр. с чл.179, ал.3, ал.3а и ал.3б от ЗДвП, вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП влизат в пряко противоречие с общностното право, регламентиращо съответния тип обществени отношения и по- конкретно с разпоредбите на в член 4, параграф 3 от ДФЕС и чл.9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 17 юни 1999г., които е следвало да намерят пряко приложение. Поради горното е отменил фиша.

Решението като краен резултат е правилно. Настоящата съдебна инстанция констатира, че в настоящия случай е нарушена процедурата, по която е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответното дружество. Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание 187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП за незаплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 и чл.10б, ал.5 от ЗП

Съгласно разпоредбата на чл. 187а от ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Според чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП, ако собственикът на пътното превозно средство е

юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва: 1. по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП - в размер 300 лв.; 2. по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП - в размер 1 800 лв.; 3. по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП - в размер 2 500 лв., каквато именно е била наложена на дружество.

Законодателят към датата на нарушението е предвидил в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че "При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение" е влязла в сила от 13.02.2024г., ДВ бр. 13 от 2024г., което означава, че не е съществувала възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение- към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от А. на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото е важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на

ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДВП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По въпроса за разноските: при този изход на правния спор разноски се следват на ответника по касацията. Същият своевременно е заявил претенцията си за тяхното присъждане в общ размер на 2080 лв.- представляващи адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ и ВАС, за което са представени и надлежни доказателства. Доколкото не е направено възражение за прекомерност на претендираните адвокатски възнаграждения и са налице доказателства за направените разноски, претенцията следва да се уважи в пълен размер.

Предвид това, Административен съд София - град, XXII касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5178 от 12.11.2023г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 - ти състав, постановено по НАХД № 9893/2023г.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура", ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица] ЕООД да заплати сумата от 2080 /две хиляди и осемдесет/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.